

ת"פ 41591/09/13 - מדינת ישראל נגד מסטפא עבאסי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 41591-09-13 מדינת ישראל נ' עבאסי

בפני
בעניין: כב' השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מסטפא עבאסי

הנאשם

גזר דין

על פי עובדותיו של כתב האישום, ביום 6.9.13, השתתף הנאשם בהתקהלות אסורה עם אחרים ברחבת כיפת הסלע בירושלים, ואשר במהלכה יידו משתתפים אחרים, אבנים לעבר שוטרים ששהו במקום לצורך שמירת הסדר הציבורי.

בשל מעשיו אלו, ובכפוף להודאתו במסגרתו של הסדר טיעון, הורשע הנאשם בכתב אישום מתוקן בעבירות של ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובהתפרעות, על פי סעיפים 274 (1), (2) ו-(3) ו-152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

התביעה סבורה כי מדובר בתופעה חמורה, תדירה וחוזרת המתרחשת פעמים רבות בתחומי העיר ירושלים. שמירה על הסדר הציבורי בכלל, ובבירתה של מדינת ישראל בפרט, הוא ערך חשוב מוגן ואף מתבקש, ועל כן יש להלום עבירות בתחום זה במתחם ענישה הולם ומרתיע.

בשל כל אלו, סבורה התביעה כי המתחם הראוי עבור כל "חבילת" העבירות הינו 4-8 חודשי מאסר בפועל, והעונש המתאים בשל גילו של הנאשם, תסקירו החיובי ועברו נטול ההרשעות, צריך שיעמוד על חלקו **המרכזי** של המתחם.

מאידך, סבור ב"כ הנאשם כי השתתפותו של הנאשם בהתקהלות הינה פסיבית ולא מתוכננת מראש. מדובר היה, כך לדבריו, במעידה חד פעמית, מיותרת וחסרת טעם.

לטעמו, יש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם (החל מיום 23.9.13 ועד ליום 14.10.13) ואין להוסיף על כך עונש נוסף.

כל צד ומתחמו שלו, כל צד והפסיקה המתאימה שהציג בפניי.

תסקיר שרות המבחן סוקר את ילדותו של הנאשם, וקובע כי אין באישיותו של הנאשם דפוסי התנהגות עברייניים, אך הוא נוטה להתנהגות אימפולסיבית, פזיזה וילדותית ללא הפעלת שיקול דעת מתאים.

הנאשם בדברו האחרון, ביקש את רחמי בית המשפט והביע את חרטתו על מעשיו הרעים.

דין והכרעה

תמים דעים אני עם גישתו של ב"כ המאשימה לפיה התפרעות בכלל, והתפרעות בירושלים הבירה בפרט, היא עבירה נפוצה שיש למנוע את התרחשותה ככל שניתן.

הערך המוגן הוא ברור ומובהק. במקום ציבורי לא תהא התפרעות. נסיבות ביצוע העבירות בה נטל הנאשם חלק, אף הן מחמירות. הנאשם לא הסתפק בעמידה במקום, אלא אף ידה אבן לעבר השוטרים, כפי שפורט לעיל.

השוטרים הינם שליחים העושים את מלאכתם הקשה באופן נאמן ורציני, ואין לתת יד לכל ניסיון פגיעה בהם, מילוי או פיזי, גם בנסיבות בהם נראה לו כי פעולתם אינה מוצדקת או אינה ראויה.

בשל כל אלו, נדמה כי מתחם הענישה ההולם על כל "חבילת" העבירות צריך שיעמוד על **מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות (יחד עם מאסר מותנה מרתיע) ועד מספר חודשי מאסר בפועל ממש.**

נדמה, כי על אף שאין מדובר בעבירה כלכלית, הרי שענישה כלכלית יש בה כדי ליצור ממד נוסף של הרתעה וכן להביע את שאט הנפש מתופעות אלו הקורות חדשות לבקרים בירושלים. בשל כך, אני סבור כי יש להוסיף למתחם הענישה ההולם נדבך נוסף בצורתו של קנס, וכך אעשה.

עד כאן - ה"מעשה", ומכאן ואילך - ה"עושה".

הנאשם, יליד שנת 1993, בן 22 שנים, ועברו נקי ונטול הרשעות.

תסקיר שירות המבחן מלמדנו כי הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, והביע צער בגינם, והמלצתו של קצין המבחן לעניין העונש היא הטלת עונש שירוצה בעבודות שירות, ובכך למנוע את חזרתו למאסר בין כותלי הכלא, על כל השפעותיה הפוטנציאליות השליליות.

כל אלו, ייזקפו לזכותו. מאידך, היסחפותו בעת ביצוע העבירה והדומיננטיות שלו בעת עשייתה - ייזקפו לחובתו.

הבאתי בחשבון את תקופת מעצרו (22 יום) וכן את העובדה כי הוא שהה במעצר בית מלא (עם יציאה קצרה בת

שעתיים להתאווורות מידי יום ביומו) במשך תשעה חודשים תמימים.

רקעו ונסיבותיו מביאים למסקנה כי עונשו צריך שיעמוד ברף **התחתון** של המתחם הראוי בשל נסיבות מעצרו מחד, ועברו הפלילי הנקי מאידך, כאמור.

בנסיבות אלו, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **חמישה (5) חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות על פי חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות שהוגש לעיוני אך ריצויין לא יחל לפני 3.8.14, כאמור וכמפורט.**
2. **שישה (6) חודשי מאסר אשר לא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם על עבירה של תקיפת שוטרים תוך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין.**
3. **שלושה (3) חודשי מאסר אשר לא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם על עבירה של התפרעות ו/או איומים תוך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין.**
4. **קנס בסך 2,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.11.14.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט סיוון תשע"ד, 17 יוני 2014, בנוכחות באי כוח הצדדים והנאשם עצמו.